

Nro. 36.

A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indult Bétsből, Péntek Majus 5-dik napján,

1800-ik élfztendőben.

B é c s .

Az Alsó - Austriai Kormányfzéknek Bécsi lakosokhoz intézett hirdetménye, mellynek közlésérül a' közelebb múlt kedden költ Magyar Kurirban igeretet tettünk, következőképpen van :

„A' Német és Olasz Országai tsatapiatzokról jött tudósításokat, az utolsóbb nyolcz napokban tsak rövideden és summásan lehetett a' Publicummal közleni. A' fzüntelen való mozdulásoknak ragadó özönében, a' verekedéseknek zürzavarjai, s a' terhes foglalatosságok közt lehetetlenség völt az öfzve kevert hadi történeteket, mellyeknek előadásokra a' tsendességnek olly gráditsa kívánratik, a' millyent a' húzomos foglalatosságoknak szempillantatjában segít

N

reményleni, sem kívánni nem lehet, tökéletesen által nézni tellyes tehetetlenség. Azt kívánni, hogy az ekkorig kiadott fontos történetek, egyfzersmind az ármadiáknak erőlködesei, az egyes Haza védelmezőknek vitéz tetjeik és sorsok szoros öfzve-kötésben, és minden lehető tudás fzeréent előadásának, természetes és ígasságos dolog, és ennek a' kivanságnak annak idejében, tellyes mivóltában elég fog tétetödni — Azonközben egész bizodalommal fzámot tart arra a' Kórmányfzék, hogy az értelmes Publicum egy olly fzempillantatban, mint a' millyen a' jelenvaló, nem fog az egyes kifejezésekre és szó-béli előadásokra ügyelni, hanem valódi, tiszta, és egyenes értelemmel fogja azt venni és megtartani, a' mit az a' tárgy, mellyért Austria hadakozik; tulajdon valóságában, hiba nélkül való nagyságában és tisztaságában jelent."

„Az idő utolsó pontjában olly probáit adták ennek a' Monarchiának minden lakosi uralkodó Fejedelmekhez való ragafzkodásoknak, Hazájök java 's ditsössége eránt való buzgóságoknak, a' ditsiretes tzélhoz való nemes lelkiúségeknak, minden alacsony melleslegvaló fel tételeknak le mondasáról, tulajdon hafznok okos meg ítiléséről, és eleven fzivre való veteléről, magokban való bizakodásokról, akaratbéli hathatosságokról, álhathatóságokról, és egességekről, mellyek által már most is az egész világ jótettzését, jövendőben pedig egy olly helyet fzeréznek magoknak a' krónikákban, mellyben kevés népek lehetnek velek együtt részeseek. A' kinek ma fzeréntséje lehet a' közönséges Jóra való nézve valami fontos dolgot kigondolni, tsak azt mondja ki, a' mit ő elötte sok gártársai már gondoltak 's érzettek, és a' mit,

mihelyt azt ki mondotta, minden a' magaénak esmérte.“

„Hogy tökéletlenül ne maradjon ez a' ditsőség, az utolsónak sem lehet elmúlni t. i. a' mulólag való hadi szerentsében szükséges tántoríthatatlan állhatatosság és állandóság.“

„Egy olly háborút, mellynek tzélljá azok ellen a' sok gonofzok ellen való tusakodás, mellyek húsz esztendő elforgása alatt egész Európán öfzve gyüllöttek, egynéhány nap és hét alatt el végezni, 's a' fel tett véget el érni nem lehet. Az olly háborút, melly mind azért, a' mi nekünk leg betsesebb, és az emberiségnek legszentebb, nem lehet egy vágy két szerentsés, vagy szerentsétlen tsata által, mint valamely minden napi hatarért, örökségért, avagy nehány négyfzégű mértföldért támadt villongást el végezni. Nem volna a' mi ügyünk az, a' mi, ha azt a' mi kivanságaink szerént könnyen lehetne igazgatni. Akkor ofztán az az ellenség, kivel nekünk doigunk van, valamely fziulett igassággal avval vádolna bennünket, hogy azt a' vezzedelmet, mellynek eltávoztatása végett fegyverbe öltöztünk, mi nagyit-tyuk, hogy azt a' bal sorsot, mellyel annyi sok Országot béborított, és a' többi ellen is el tökélet, sokkal vezzedelmesebben festettük le, mint magában nagyon.“

„Minden, a' mi bizodalmat gerjefzthet, a' mi a' bátorságot meg elevenitheti, a' mi a' fziwet felemelheti, 's megtsendesitheti, ebben a' háborúban mellettünk van. Más háborúban elég nagy dolog azt tudni, hogy valákinék igaz ügye van; itt az igaz ügynél is több van; kötelesség vólt még pedig minden kötelességnél nagyobb, a' mi minket a' fegy-

verfogásra indított. Egy nagy nemzetsegnek és sok népeknek haszna, mellyek ötet követni fogják, velünk táborba szállott. Az egész föld kerekiségén egy ember sem találta, a' ki orczapirulás nélkül közönsegessen meg vallaná, hogy ő Austriát meg győzetni kívánja. Még ott is, a' hol az igasságnak meg-némúltni kell, semmi olly titkos sohajtás nem emelkedik az égre, melly zászlóinknak áldást ne kívánna. — Minden népek, még azok is, mellyeket az idejében való bal sors arra büntetett, hogy ellenünk fegyvert viseljenek, nekünk szövetséges társaink, mivel a' mi hadakozásunk szeréntsés kimenetele eránt való bizakodásban az ő végső reménységek virágnizani fog mellyet az ő elmúlt vizfontagságaik nekik még hátra hagytak.“

„Az illy bőséges hasznoknak tsak egyetlen egyet tehet ellenébe az ellenség; a' izüntelenvaló, és többire szeréntsés hadakozások által szerzett kéziséget, és a' hadi foglalatosságokban való bizodalawt. Hogy nem kitsiny ez a' haszon, Európa tulajdon veszedelmével tapasztalta. — Hogy ő azoknak, a' kik az igasságnak, a' hazafiúi szeretetnek, 's az álhatatoságnak megfelelnek, sokáig ellent nem álhat, arról e' világot meg fogja Austria győzni — Hogy néki is határa legyen, sok előbbi történetek bizonyittyák, mellyekben tsak egyetértés és álhatatoság hibázott; meg bizonyittyák hadi seereinknek, a' jelenvaló háborúnak első heteiben mutatott ditsösséges erőlködéseik, az a' győzedelem, melly több pontokon őket megkoronáztá, az a' ditsösség, melly akkor sem hagyta el őket, midön az előre való menetelnek nyakasan ellent állott az ellenség.“

„Egy olly háborúban, mint a' millyen ez, semmi olly fzeréntsétienség nem történik, mellyet helyre hozni, semmi olly veszteség, mellyet kipótolni ne lehetne, mind addig, míg a' nemzet maga fenn tartására szánt meghatározásában nem tántorog, vagy míg a' Kormányfzék ezen meghatározásra szolgáló minden eszközökkel és erővel való élesről önként le nem teszen — De egyik vezedelemtől sem félhet ma Austria.“

„De határ nélkül való bizodalommal lévén egy illy hiv, próbált 's igazi hüségü nép eránt, és azon szives indulatról, melly Császár Eö Felségét magát is átalhatotta, hogy semmi kétsegnek hely ne adatassék, olly intézetek tétetődtek, hogy azok a' tárgyak, mellyek az ellenségnek az ő nékie mulólag kedvező háború, fordulásában, ezen főváros ellen való próbatételre alkalmatosságot szolgáltathatnának, még most távolabb küldessenek; hogy mégisak bizodalom sem engedteszen néki a' Monarchiának, mellynek fegyverei az isteni segedelem mellett meg nem tántorodhatnak, fenyegetődzések által olly békasségre való kényszerítésre, melly által annak létele vagy betsüllete kotzkára tétetődne.“

„Ezeket az intézeteket tehát minden értelmes és hazajához hiv polgár, annak igaz és valóságos tzéllya fzerént meg tudja itíni. Az a' ditsiretes kéfzség, mellyel a' Kormányfzéknek minden ekkorig való végzéseit, 's rendeléseit végbe vitte, azokat az intézeteket is, a' mellyeket a' körülállások okozhatnak, helybe fogja hagyni — A' reánk bízott dolog tsak az által nyerhet kívánt véget, ha olly szívvvel folytatódik és hajtatódik végre, a' millyennel elkezdődött — Illy meg gyözödséből le-

het a' győzedelmet reményleni — A' ki e' mellett hiven meg marad, nemtsak minden betses jószágát meg menti, hanem e' mellett, ha leg alábbvaló volna is a' nép közt, azon halhatatlan ditsőségben, melly jutalmára leszen Austriának, részesülni fog. A' ki jövendőben az Esten, és a' maga lelkiesmérete előtt arról tanúbizonyságot tehet, hogy ő ezen nagy, és a' dolgot elváltató napokban, a' Hazának és Emberiségnek boldogságát állandóul szemei előtt tartotta, és változhatatlanul szíven viseli: olly örökséget hagy maga maradékinak, és maradéki maradékainak maga után, mellyhez a' földnek semmi kintsei nem hasonlítottathatnak.“

Abban a' hirdetményben, melly az Eö Csász. 's Apostoli Királyi Felsége parantsolatjára, a' múlt Aprilis 30 ik napján közönségessé tétetődött, (mellyet a' M. Kurir 35 ik darabjának, 515-ik 's több következő lapjain tisztelt Olvasóinkal mi is közöltünk), és a' melly által a' Publicumnak megnyugtatására, az Országnek minden ellenséges próbatélektől leendő mególtalmaztatása végett minden rézről tétetett intézeteknek, és a' hadi piatznak különb különb pontyainn lévő hadi erőnek szorossan leendő előadásokra, annak olly biztatás adatott, hogy mind az, a' mi az Ország védelmezésére szolgáló rendeléseknek tökéletesebbitésére és meg jobbitására meg határozottatott, egy különös hirdetményben közönségessé fog tétetni.

„Ezen igirettételhez képest minden további halasztás nélkül szükség kivilágosítani, hogy az ellenség veszedelmes feltételeinek hathatossan leendő eltávoztatására, kiváltképpen attól függ, hogy a' hadakozó erő mind közönségessen, mind különösen

a' lovasság a' lehetőségig szaporitassék. — A' sokféleképpen neantsak a' bétsi hanem a' több helységekbeli lakosoknak, sőt az egész Monárchianak nemes buzgósága, és minden áldozattételekre kinyilatkoztatott hathatos kéziségek nagy mértékben ki mutatták azt, hogy ők ezen mondásnak igasságáról belsőképpen meg győztetve legyenek, és hogy ők csak arra való parantsolatot várjanak a' Kormányfésztől, miként kellyen ezt a' tzeit a' rendes úton elérni, 's mitsoda módon kívánnya, hogy az önként tett ajánlások a' köz Jónak eszközlésére fordítatódjanak.“

Arra való nézve ezen ditsiretet érdemlő indulatnak megelőzésére meg határozatott: 1) hogy minden, a' ki a' Haza védelmezésére magát önként ajánlya, és a' szükséges fegyverekkel felkészülve a' tartománybéli őrző sereg (Landwehr) batallion verbunghelyen meg jelenik, abba, olly bizonyossá való tétel mellett, hogy a' veszedelemnek elhárítása, és a' háború végződése után elbocsáttatik, bé vétetődik. — 2) Mindazáltal, hogy ezen önkényén való szolgálatra csak az olly rendbéli emberek alkalmasok, a' hik a' conscriptio fzerént a' védelmezők közzé nem tartoznak, vagy a' kik a' tartalék seregek, és a' tartománybéli védelmezők közt még nem szolgálnak. — 3) Ellenben, hogy azokkal, a' kik a' lovasságnál leendő szolgálatra magokat, jelentik, és lóval nyereggel, 's minden szerfzammal fel vannak készülve, neantsak úgy bánnak, mint az önkényén való gyalogokkal, neantsak el botsáttatnak a' veszedelemnek el fordítása, és a' jelenvaló háború elvégződése után, hanem abban is kedvezni fognak nekik, hogy azokhoz a' regementekhez fognak az

eleve való tanításnak végződése után botsáttatni a' mellyekhez menni magok kívánnak; e' mellett a' Fels. Aerarium, vagy Kintstár költségén ruháztatnak, és a' háború végződése után minden katona szolgálatra való megjelenéstől örökre megszabadúlnak. —

De hogy ezen tzelnek elérése a' lehetőségig megkönnyebítessek, a' 2-ik pontban meghatározott regulákból az a' kifogás tétetődik, hogy a' lovas katonák közt való szolgálatra még azok is jelenthetik magokat, a' kik a' Conscriptioban a' védelmező állapotra feljegyezettek.

E' mellett, kiváltképpen való módon a' Nemességnek, és a' tehetősebb betsülletes rangúaknak segedelmére támaszkodik a' Kormányzók. Ők sok alkalmatosságokban ányai próbait atták az ő bátorságoknak, Hazájokhoz, 's törvényes uralkodó Fejedelmekhez való ragaszkodásoknak, és minden áldozattételekre való készségeknak, hogy tellyes bizodalommal lehet várni, hogy ezen fontos idő pontban, ezen szép alkalmatossággal állandó indulatjoknak meg erősítésében hátra nemmaradnak, és annál senkentöbb fog az ő példaadások lenni, mivel a' nemességnek kiváltképpen való hajlandossága van a' lovas katonaságra.

Mivel mindazáltal a' nemesség és betsülletes rangúak nagyobb részének, a' legjobb akarat mellett is, nemés indulatjoknak személy szerént való kimutatására, és a' Haza védelmezésében való részvételre ereje elegendő nintsen: ezeknek szabad tettzésekre hagyatik, hogy verbuálás, álkalmatos lovaknak, nyergeknek 's lófzerszámoknak ajánlása által, más szegényebb sorsú embereket a' Kormányzók meghívasának tellyesítésére a' lehetőségig segítsék. —
Költ Bécsben, Május első napján, 1809 éfztendőben.

Ezen itt előadott hirdetés után a' Bécsi polgári lovas katonaság mingyárt arra ajánlotta magát, hogy az, ha Eö Cs. és Apost. Királyi Felsége kegyelmessen megengedi, a' táborba menni, 's a' több yitézeknek tarsaságokban, a' Hazát 's uralkodó Fejedelmét az ellenség ellen védelmezni kész leszen. Melly hazafiúságból származott ajánlásokra Rajner Eö Fő Herczogsége által következőképpen valaszolt Eö Cs. Kir. Felsége:

„Az ide való polgári lovas Corpusnak az ellenség előtt leendő hadiszolgálatra való szabad ajánlását belső megilletődéssel vette ö Felsége, és ebből ezen rezidentzia polgár és egyéb lakosinak jeles indulatjokat világossan által latta, 's hazafiúi ajánlásokat öromest el is fogadta volna, ha az ö Bécsben való maradások a' jó rendfenntartására nézve szükséges nem volna. — De ezen szép és fegyverben gyakorlott corpusnak tagjai sokkal hasznosabb szolgálatokat tesznek, mint sem őket ezen kötelességektől elvonni lehetne.“

„Arra való nézve azt méltoztatott Eö Csász. Felsége parantsolni, hogy ez a' Felséges akaratbéli gondolatot, a' különös megkülönböztetés végett a' Kormányzék Előülője a' városi Tanács Haznál, a' nevezett polgári lovas katonaságnak, több Corpusoknak, és a' polgárok kiválasztott tagjainak jelenlételekben személyessen olly értelemmel adja elő, hogy Eö Felsége, azon hathatós intézetekhez mellyeket azon esetre, ha ezen várost az ellenség megtámadna, nyúlni kész leszen, a' fegyveres polgári seregnek az egész polgárságnak, és ezen rezidentzia minden lakosinak hűségere, és bátor álhatatosságára tellyes bizodalommal számot tart. Egyfersmind azt is mélt.

teremtett Eö Felsége parántsolni, hogy ezen hazafir ajánlás és Eö Cs. Kir. Felségének arról való értelme, a' közönséges újságlevelekben, a' legditsőségesebb módon hirdettessenek ki."

Hadi Történetekről való Tudósítás.

A' múlt posta napon költ Magyar Kurirnak 520 ik lapján kiadott 13 ik hadi Tudósításnak további folytatása:

A' Baró Hiller F. M. Lajtinánt vezérlése alatt lévő két corpus, a' 2-ik tartalék s-revvel együtt, azon hir vétel után, hogy a' Csasz. nagy Armádia Regensburg mellett, a' Duna vizén által költözött, magát az Inn folyóvizéig visszahúzta, és Alt-Oettingen mellett le telepedett — Aprilis 26 ikán Burgheenen és Braunaun által Altheimba marsirozott, hogy az Inn folyóvize alsó és felső részeinek védelmezésében kéznél lehessen.

F. M. Lajtinánt Jellachich Rosenheim és Wasserburg mellett áll, és mind Tyrolissal, mind a' F. M. Lajtinánt Hillerrel való egyességét az előfokvő seregek által fenntartya.

Aprilis 26 ikán a' mi Passauban volt gyenge őrző seregünket, az Inn folyóviznek Dunába való befolyása mellett, az elsőbb folyóvizenn hátrább nyomta az ellenség. — Azon időpontjában a' Fr. General Le Grand Ofztály seregének egy tsapatja Schaerding előtt el bontatott hid mellett megjelenvén, és agyukat ki vonván, azon városbéli házak közzül egynehányat felgyújtott, és avval fenyegetődött, hogy ha azon hid legottan helyre nem állitatik, az egész várost földig le égeti. — Azon hidnak helyre álli-

tását a' Schaerdingban volt gyalogság ágyú és apró fegyver tüzzel egész éjelig akadályoztatta. De mivel F. M. Lajtnant Dedovichnak, kinek csak egy gyenge katona tsapatja volt, 's az is az Oberbauzi erősséget tartotta zárva, és csak 3. tartománybeli őrző batallionja volt, értésére esett, hogy az ellenség az Inn folyóviznek jobb partyán Passauból előbre nyomúl, ő is Taufkirchen felé fordult.

Április 27-ikén néhány ellenséges portázok mutatták Schaerding mellett magokat, ezen várost is elfoglalták; de semmi bizonyos tudósítás nem jött arról, hogy az Inn folyóvizen innen nagy számmal legyenek. — Hogy az Efferdingi országos úton előbre nyomúlna, azon okból nem lehet gondolni, mivel a' F. M. Lajtnánt B. Hiller vezérlése alatt lévő corpusok az Inn folyóviz mellett lefelé botsátkoznak. — Április 27-iken, a' Generál Major Gr. Radetzky vezérlése alatt lévő előjáró sereg már Oberbergben volt, és Schaerding fele alább marsirozott. — A' 2.ik tartalék sereg Alheim, az ármadiának egyéb része Werg mellett voltak, és akként nyomúltak előbre, hogy ha ezen egyesült corpusoknak közelgetésekkor magát hátrább nem vonnaya az ellenség, bizonyosan verekedés fog következni.

A' mint a' nagy ármadiától jött 26.ik Áprilisi tudósítások tartják, az ármadiának Regensburg mellett kiállitatott részét, Április 23-ikán egy néhány versben megtámadta az ellenség; de ezt a' várost, melly ezen alkalmatossággal sokat szenvedett, egész éjjelig megtartották a' mi seregeink. — Április 24-ikén Bruckon és Chamon által marsirozott az ármadia, az ellenségnek minden nyughatatunkodta.

tása nélkül Eö Csász Kir. Fő Herczegsége Generálissimus a' Régen folyóvízen túl igen hafznos táborhelyet választott magának, Itten, a' még eddig sem mit sem szenvedett első és második corpusök a' többihez tsatolták magokat. Ezen fekvőhelyben akarta Eö Császári Fő Herczegsége a' hosszas verekedés miatt meg fáradt hadi seregeket egynéhány napig kipihentetni, hogy annál fogva az ellenség mozgulásainak mindenütt ellene állhasson, és a' további probatételeknek kedvező alkalmatossággal élhessen.

Ha meg fontoljuk, melly sebesek egyébként az ellenségnek mozgulásai, abból, hogy most előre nem nyomult nem ok nélkül azt lehet itilni, hogy az ellenségnek vesztesége az Aprilisnek 19, 20, 21, 22, és 23 ik napjain történt verekedésekben rendkívül nagy vólt, és hogy az a' jó rend, mellyel a' Dunán való általköltözés meg esett, ötet tartóztatta.

A' Tyrolisi felfegyverkezés nagy előmeneteleket tesz, 's naponként mind inkább meg erősödik. Oda pénz és munitzió elég küldetett, — F. M. Lajtinánt Chasteller Inspruckból Trient eleibe nyomult, a' hol az onnan vett hírekhez képest, egy kis Bavarusokból és Frantziákból álló corpus körül van vétetve. — Az Olasz Országi armádia tartozhatatlanul előre nyomul, és már a' Piave folyóvízen is által ment. — Azok a' mozgulások, mellyeket F. M. L. Chasteller Trientből Olasz Ország ellen tenni fog, azon a' tájjékon bajos állapotba helyheztetik az ellenséget.

Magyar Ország.

Azok a' Királyi Széknek és Hazának védelme.

zöi, a' kiket Tekint: Posony Vármegyének hiv Karjai és Rend'ei Magyar Országi Primás Károly Ambruzs Eö Kiralyi Fő Herczegségének a' múlt Böjtnás Havának 11 ik napján tartott közönséges gyűlésben a' törvény meg határozásán felül igrtek vala, már egészlen öfzve fzedettek, fel montiroztattak, felfegyverkeztettek, és minden órán által adattatnak Eö Kiralyi Felségének — Ezeknek 600 főre megyen a' számok, és töbnire Tsalóközi önként vállalkozott Nemes ifjakkból állanak.

Nyitrából arról tudósittatunk, hogy azok a' 900 lovas katonák, a' kiket a' Tek. Nyitra Vármegyei Karok és Rendek a' Felséges Magyar Országi Primasnak és a' nagy méltóságú Gróf Erdödy József Kir. udvari Fő Cancellarius és oda való Fő Ispány Úr Eö Excellentiájának hathatós buzdítására igrtek vala, már annyira előmentek a' fegyver gyakoroltatasban, hogy akármikor kívántatik, kézfzen vannak az ellenség ellen való marsirozásra — Ennek a' válogatott legényekből álló insurgens Seregnek Méltos. Gróf Berényi Taddé Ur tétetődött vezérjévé. Minekelötte útnak indulnának, azon Zászló, mellyet Félis Affzonyunk, és Királynénk nékiek ajándékozott, közönségesen meg fog áldattatni, és a' Hadak Istene Nevének segítségül való hívása után oda marsiroznak, a' hová a' Haza bölcsösága, a' Kiralyi Szék védelmezése és a' Magyar Nemzetnek betsüllete öket hívni fogják.

Hogy azok a' Frantziák, a' kik az 1741. és 1745 ik esztendőkbéli hadi történetekre, és a' Magyar Nemes insurgenseknek nagy következésü hadi tetteikre még most is emlékeznek, ezeket a' tsata piaczon nem örömet fogják szemölni, ha

egyéből nem, csak ebből is ki tettik, hogy a Frantzia Zsurnalok mind azt, a' mit a' Magyar Nemzetnek Királyához való buzgó hallandóságáról, a' Haza védelmezését irányzó hadi készületeiről a' Bécsi udvari Diariumban olvasnak, szorgalmatosan kiválogatják, ki írják — A' nemes gondolkosú és hív Magyarok nem csak azt vizik végbe, a' mit az Ország fundamentomos törvényei töltek kívánnak, hanem sokkal nagyobb áldozattételekre ajánlottak magokat, és ha a' környülállások kívánni fogják, az Austriai Birodalomnak bóldogságáért, a' Királyi Szék fenntartásáért, 's kedves Hazájok javáért készek lesznek minden vagyonaikat, 's ezeknél is betesebb jószágokat, tudnilik életeket egész készséggel feláldozni.

Kaposvárról Nemes Somogy Varmegyéből, Szent György Hāvának utolsó részében — Méltóságos Baró Pálfzthory Menyhárt Obristlajtnant és Trézia Kereftes Viteznének azon hazafiui rövid de fontos serkentő beszédjei, mellyeket Hazánk jelenvaló környülállásaiban ezen Tek. Nemes Varmegye Rendjeihez több ízben mondott, megérdemlik és méltók, hogy szándéka ellen is, mind azoknak, kiknek a' Haza szerezete szivekenn fekszik, köztudományára juthassanak.

Először is tapasztalván Ő, hogy sokan a' lovaknak megszerzése, és eladása miatt gyalog inkább akarnának felkelni, midön némelly buzgó Hazafiak ezen Megyebéli szegényebb Nemesek' részére tett 100 ló ajánlásával kívánnák a' Lovasság számát szaporítani, így szólott ez a' tífzelt nagylelkű Hazafi:
„Tekintetes Karok és Rendek! Hajdan

a' Magyaroknál az a' nemzeti szokás volt, hogy ló nélkül hadra ki nem keltek. Most pedig úgy vezetem észre, hogy Nemesseink között sokan gyalog szándékoznak felkelni a' Haza védelmére."

„En azt merem állítani, hogy azok csak meg nem győzhető terhet vonszanak magokra, és hogy a' Haza védelmének czéllját ez által el nem érhetjük — Lovasságra van szükségünk. A' gyalogság úgy is már felesleg való minden Austriai tartományokban, lovassággal felülhalad minket az ellenség, és azzal vert meg mindég bennünket — Jó lovas katonák lesznek a' mi felkelő Nemesseink teremészetek szerént.

„Azért javaslom, hogy mindenik lóra üllyön, a' ki magának akárhogy lovat szerezhet, valamint azt a' Törvény mindegyiknek meg engedte — Senki se tegyen magának nehézségeket a' mesterséges lovaglás, és a' jó lovak fogyatkozása eránt; mert én láttam olly Frantziákat az elmúlt háborúnak elején, kik a' lovasság mesterségét nem tanulván (mint azt most sem igen értik) paraszt szekerekből kifogott lovakon, nyereg és szerszám nélkül az ütközetben lovaglottak. Az ő lovak szerezésének módját nem szükség követnünk, győzni pedig úgy is fogunk Magyar karjainkal, csak szívünk, kedvünk, 's egy akaratunk legyen; és — Ló r a ü l l y ü n k ! !“

Továbbá, midőn némelyek, a' mustra-választmány által vitézeknek már felirattatván, magokat a' Törvény védelme mellett mentegetni kezdték volna, így szóllott:

„Tekintetes Státusok! Vértő szívvel szemlélek itten némely Hazafiakat, kik annak vé

delmezését magok saját terheinek nézik. Bódog Isten! miként elfajult az illy Magyar Nemes! hogy akkor még felhóltan is fegyvert nem ránt, midőn a' Hazának végső romlása tull kell félni. — Most utolsó viadalt állunk ki. Annak kimenetele töllünk Magyaroktól függ. Vagy öfzve törjük örökre a' szolgaságnak rablántzait, mellyeket az emberiségnek ellensége nekünk is készített, vagy öröké fogjuk azt hordozni Nemességünk gyáfzos sirhalma felett — Első sorsunk lenne akkor mindnyájunknak a' rendszerént való katonáskodas. Akkor mások zászlója alatt, az egyéb Nemzetek' meghódolásában, idegen földön ontanánk vérünket, mellyet itthon tulajdon Hazánkért olly annyira kéméltünk.“

„Ezeket! ezeket a' veszedelmeket tekintsük szerelmes Hazámiai! nem pedig a' kifogásokat, mellyek a' Haza védelmének erejét gyengitenék, és mellyek a' mi nagy Uelkű Öseinknél ésméretlenek voltak — A' mustra alatt úgyis kevés vitéz gyült öfzve a' hanyatló Hazának megtartására; mivel a' Törvény a' mostani veszedelemnek illy sebes és veszedelmes kiütését előre el nem láthatván, sok mentségeknek helyt engedett. Azért tehát ha Hazánk óltarára már bővebb áldozatokat tenni nem akarunk: legalább most azokból többé semmit el ne vegyünk; leg alább ne késedelmeskedjünk, mert az ellenség nem várakozik a' r' készületeinkre, és a' Törvény nem fogmenteni bennünket, ha el vesztettük Hazánkat! —